

Strašno hudo je, v taki zimi brez derv biti! Marsikteri kmet je persilen potrebno orodje, kar se je tudi pri nekterih létas godilo, za kurjavo ober-niti, de saj peč en malo ogreva.

Marsikterimu drugimu, ko bi mu v enako težavnih in zopernih okolišinah živeti bilo, bi serce vpadlo! Terdni Bločanje pa, od mladosti na sneg, burjo in razno premagovanje vajeni, tolikanj nadlog v tolažljivi zaupljivosti na prihodno gotovo plačilo večidel voljno, kar njim resnično čast pridobiva, preterpe.

(Konec sledi.)

Nekaj sa take, ki jih radi sobje bolé.

Škorej vfaka hifha ima ta pomozhek, ki je navadna, vfm ljudem snana, zhebula. Olupi frovo zhebulo in polôshi en olupek ali kofhzhik, pa ne premersliga, tudi ne kuhaniga ali pezhêniga na bolezh sob. Ko bi pihnil, bolezhine sginejo. *)

M—d.

Sahvala, pohvala in dan isgled.

(Is Ipave.)

Kar nam je bil brihtni gospod Juri Pajk vlani od pezhí s shelesno zevjo is nar boljfhiga namena osnanil, namrezh, de bi se mozhirne fhanovanja od soperne in sdravju fhkodljive mokrôte refhile, mozhneji ogrevale, in vunder dervá ohra-novale: to mi je, ko fim bral, takó dopadlo, de fim le perloshnoſti shelel, osnanilo tudi poskufiti. Kar zhlovek slo sheli, vezhkrat kmalo dobi. Ko pridem na Losize, najdem per tleh verh obokaniga (velbaniga) hrama drushinfko fhanifhe s mozhno, novo pezhjo. Mozhirna je bila savoljo hrama sdolej, kar gnjil pôd fhe sdej prizhuje. Nad drushinfkim fhanifham najdem nar prijetnifhi isbo (zimer) bres pezhí, v ktero ni bilo in fhe sdaj ni priloshno, pezh postaviti. Bersh fe je misel oglašila: tukaj fe bo dalo Pajkovo osnanilo v djanji poskufiti, kar fim tudi ref storil. Napravil fim sadnji dan Grudna pretezheniga leta shelesno zev, bres de bi bilo treba terdno lonzheno pézh sa to podreti, in nape-ljal fim v sgorno isbo v pezhí fôgréto fapo, ktera me sdaj greje, in takó fim dvoje fhanovanje ob enim poboljfal, kér v spodnjim fhanifhu shelesna zev per dufhku merslo fapo poshéra, ktera je bila nogam soperna in vsrok mozhirnoſti; v sgorno fhanovanje pa prepezhenó, ogreto fapo poshilja. Sraven tega fim tudi sa eno pezh derv perhranil, pa tudi fvoji postreshnizi fim dobro s tem vftregil, ker ji sdaj ni potreba, na mras pezhí kurit hoditi.

Satoraj naj gospod Pajk ozhitno prejme sa-hvalo sa njegovo osnanilo; pa tudi Losifhka fo-fefka je pohvale vredna, ker je, sheljna svediti, kaj bo rasodetiga osnanila poskufhnja dala, prezej v potrebne potrofhke sa to dovolila; jeſt pa vam, zhaſtitljivi bravzi Noviz! isgled dam, de je dobro, ne le Novize pridno brati, ampak tudi nam v njih dane osnanila poskufhati, de nam ne bodo le kratkozhaſne, ampak tudi korifne.

Prihodnjizh vam hozhem fvoje mifli od fto-jene poskufhnje bolj na fhíroko nasnaniti. **)

Juri Plémel,

benefizjat na Losizah v Ipavi.

*) Vezhkrat: moramo perſtaviti; sakaj pomozhka, ki bi vfelej pomagal, ga ni. Vredniſhtvo.

**) Kér nam je sima she floyo dala, bomo obljubljen ſpiſik sa prihodnjo jeſen ohranili in takrat s poterjeno ſkuſhnjo zhaſtitiga gôsp. Plémelna naſhe brave k napravi te ko-rifne pezhí na novizh ſpodbodovali. Vredniſhtvo.

Izpis iz lista častniga

gosp. Ignacija Knobloharja

domorodniga učenca učiliſa za razſirjanje vére (pro-pagande) v Rimu, na prijatla A. S. v L—u.

(Konec.)

Slavno vladajoči papež Gregori ſeſt najſti so v letu 1836 vladijo tega učiliſa očetam Je-zu-soviga druſtva (Jezvitarjem) dali. Pričijoči vodja je rojen Poljak, glasovitni P. Rillo, kteri ſi je poſlednje leta v jutrovi deželi z ſvojo gorečnostjo neizbrisljivo imé zadobil. Zraven tega so ſe ſtirje drugi duhovni očetje in več bratov (neduhovnov) rečeniga druſtva v zborniſu. Obilno ſtevilo izbranih profesorjev večidel zunajnih duhovnov ali petrinar-jev (Weltpriester) učí mladenče znanſtva in jezike. Domača bukvarnica z 26000 zvezkov je vedoželj-nimu v velik prid. —

Učencov je zdey 106 ſkorej iz 30 različnih narodov. Obličja ſkoraj vsih ljudskih plemén ſe v dolgiſh shodiſih tega učiliſa vidijo. Kavkazje, Turki iz Mezopotamije; ſirjanje in Maronitanci od Libana; Arabijanje iz Alepa in Damaska; Kaldeji iz Per-zije; Armenijanje, Gréki, Albanezje; Slavjanje, Nemci, Holandezje, Belgijanci, ſvajcarji, Irija-nje, ſkocijanje, Norvegi, ſvedije; Egipčanje, Etijo-pijanje, Indijanje ali Hindu beliga in rujaviga obraza iz Hindostana, Cejlona, Ave in Pegúa; Mongoli z ploſnatim obrazom in z krivo zvézhenimi očmi, čer-nimi in ſetinastimi laſmi; Kinezje béle in rumene farbe iz ſansija; Zamorci (Negri), Amerikanci in drugi iz mnogoterih krajev, ſpod mnogoterih pod-nebij ſtanujejo kakor bratje ene rodovine, pod eno streho, jedó pri eni mizi, ſe učijo za ravno tiſti namen. — Glas ſv. evangelija ſe je razlégel na krajih ſtirih delov ſvetá, ter jih je poklical iz njih daljne domačije v ſveto meſto, v ſrediſe kriſtjan-ske edinosti, de bodo tukej pred obličjem vidljiviga poglavarja ſv. cerkve v apoſteljne predelani, in po-tem katolſko véro med divjimi in omikanimi naro-di, med krivovérce in nejevérce razſirjali. Kakó živo, kakó imenitno znanje edinosti in veſol-nosti naſe ſv. cerkve je ta učilnica!

Učenci vſelej pervo nedeljo po ſvetih treh Kraljih k čaſti naznanenja Gôspodoviga očitno go-vorniſko ſkuſnjo v različnih jezikih napravijo. Po-sebno praznično je bila tudi letas obhajana. *) ſeſtdeſet govorov je bilo v več kakor petdeſetih jezikih in narečjih več ali manj od domačincov vzpo-naſano in proglasovano. Jeſt ſim nekoliko stav-kov v Bramiſkim jeziku zložil, ktere ſim v aka-demii med Indijani progláſil, in ſim zraven tudi ſvete tri Kralje pozdravil v naſim ljubim krajn-skim jeziku.

Ignaci Knoblohar,
učenc rimske propagande.

*) V 21. liſtu časopiſa Sion od 16. Svečana tega leta ſe bere, de je jezikoslovni praznik tudi to leto z veliko ſvitloſtjo obhajan bil, takó le:

Na dan naznanenja Gôspodoviga je bila v praznično olep-ſani zborni cerkvi za razſirjanje vére (de propaganda fide) veličaſtna boſſja ſlužba napravljena. Učenci te ſole iz različnih krajev, ſo ſe v mnogoterih že od nepomnjenih časov nepredlaganih jezikih vpričo 8 kardinalov in velike množice poſluſavcov pod nadzorniſtvam njih vzviſenosti kardinala Mezzofanti (ſlavniga moſa, ki ſkorej vſe jezike celiga ſvetá zna) ſkazovali, med kterimi je bilo tudi naſiga roja-ka gôsp. Ignacija Knobloharja iz Ljubljanske ſkoſije iz ſkocijanske fare na Dolenskim rojeniga, ſlišati, ki ſe je v Sanskritſkim jeziku obnaſal. Lepſtanski.